

LOGICA PĂMÂNTEASCĂ ȘI LOGICA DUMNEZEIASCĂ

Citind evanghelia de astăzi, în ceea ce mă privește m-am impresionat un lucru! Zice: "Și Iisus, auzind că Ioan a fost întemnițat, a plecat în Galileea".

Ar putea spune cineva: bine, dar cum? Ioan Îi pregătise calea, învățând poporul despre El; L-a întâmpinat pe malul Iordanului și L-a botezat în reședii; L-a prezentat lumii – "Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii", recomandându-L ca Mesia. Cineva care ar judeca potrivit logicii veacului acestuia, dar fără a încerca să intre în logica lui Dumnezeu, ar putea zice: acum când Ioan a fost închis și urma să i se taie capul, Hristos a plecat în Galileea?!

Atenție însă că Domnul a plecat în Galileea să propovăduiască și să spună: "Pocăiți-vă că s-a apropiat Împărăția cerurilor". Avem de-a face, așadar, pe de o parte cu o logică pământească, pentru care, nu de puține ori Sfânta Scriptură stârnește nedumeriri, iar, pe de altă parte, cu o logică dumnezeiască.

PĂSTORUL CEL BUN,
icoană

Potrivit logicii pământești, acum când Ioan a fost închis pe nedrept în temniță, ce-ar fi trebuit să facă Domnul?

Să se roage pentru el? Dar... cu siguranță că a și făcut-o!... Să organizeze o demonstrație de forță în fața palatului lui Irod, împreună cu toți admiratorii lui Ioan, pentru a se face "dreptate"? Dar... acest lucru nu-l va face nici măcar pentru Sine, atunci când va fi arestat de iudei!...

Atunci ce? Să facă o minune, zdrobind încuietorile temniței și eliberând de acolo triumfal pe "cel mai mare om născut vreodată din femeie"? Nu.

Hristos nu face niciuna din acestea, evanghelia spunându-ne foarte simplu și creându-ne, pentru aceasta, o mare nedumerire: "auzind că Ioan a fost întemnițat, a plecat în Galileea". Consecvent, logicii și misiunii Sale dumnezeiești, Hristos, în pofida arestării și iminentei ucideri a lui Ioan, a mers și a făcut un singur lucru – a propovăduit Împărăția care cu adevărat "merită": "pocăiți-vă că s-a apropiat Împărăția Cerurilor", cerându-le celor robiți de logica pământească: "Lăsați pe morți să-și îngroape morții lor" (Matei 8, 22).

Planurile lui Dumnezeu nu sunt ca planurile noastre (Isaia 55, 8).

În viziunea Lui, alta trebuie să fie atitudinea și reacția noastră la ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Așa se explică

faptul că Domnul a plecat și l-a lăsat pe Înaintemergător în temniță. Așa a considerat El că va fi mai "de folos" Ioan. A plecat și a învățat despre logica aceasta a Împărăției lui Dumnezeu pe pământ, lăsând pe Înaintemergător să se ducă și să vorbească despre aceeași Împărăție celor din iad. Este motivul pentru care, spun Sfinții Părinți, Hristos nu a făcut nimic pentru ca Ioan să nu treacă "dincolo", unde a vestit și celorlalți venirea Sa.

Trebuie să înțelegem foarte clar un lucru: atunci când, mai întâi Ioan Botezătorul, iar apoi și Mântuitorul Hristos, propovăduiesc că "s-a apropiat împărăția Cerurilor", nu se face referire numai la Împărăția cerească de după Parusie, ci la Împărăția lui Dumnezeu în general, iar începutul Împărăției Sale se face aici pe pământ, unde aceasta se "izbește" atât de tare de atitudinea și mentalitatea noastră pământească!...

Conform logicii pământești, ucenicii lui Iisus ar fi trebuit să scoată săbiile și să-L apere pe Învățătorul lor atunci când Acesta a fost arestat în grădina Ghetsimani. Hristos însă a respins și atunci, ca și astăzi și ca de fiecare dată, mentalitatea pământească a oamenilor!... Alta este logica lui Dumnezeu! Căci, potrivit logicii noastre pământești, cel mai de preț lucru pe care-l avem noi oamenii este, cu siguranță, viața. Știți însă ce prețuiește Hristos cel mai mult la noi? A-ți da viața!

(PS Sebastian, Episcopul Slatinei și Romanaiților, Predici la Duminicile de peste an)